

## Coșmar cu o planetă de noroi

Adrian Păunescu

---

Cuvintele sunt pline de noroi,  
Cum sunt copitele de cai plugari,  
Nu mai ajunge sensul până la noi  
Copiii adevărului sunt rari.

Pe-o parte-a lui veacul e-o mortăciune,  
Prin flori lumina trecerii trecu,  
Nu e conștiință cea care nu spune  
Decât un da și niciodată nu.

Nu-și mai găsesc în viață nicio cale  
Cei ce lumina o privesc urât,  
Chiar dacă munții par nămolul moale  
Purtat de porcii veacului pe râț.

Din steaguri unii și-au făcut cămașă,  
Iar din cămăși și-au făcut alții steag,  
Sătulă e de sine stirpea lașă,  
Numai noroiul îi mai este drag.

Planeta e un cat pe care plouă,  
Și apa peste șanțuri a ieșit,  
Nămol e și zăpada, nămol afli și-n rouă,  
Noroiul conjugat și regăsit.

Că, din atâta dare înapoi,  
Pe drumul lașității și minciunii  
Ce altceva mai pot râvni nebunii  
Decât noroi, când ei gândesc noroi?

Le fie deci, noroiul pur, le fi  
Singurul mod de a gândi și-a fi,  
Dacă ei nasc sub norii de leșie  
Idei din ce în ce mai mici, mai gri.

O, dacă din atâta murdărie  
Și din acel mult crescător nămol,  
Măcar un pom real ar fi să-nvie  
Să nu rămână el, nămolul, gol.

Cuvintele sunt pline de noroi,  
Noroi pe ne-nțeleasa Monalisă,  
El îi îmbracă azi pe sumbrii goi,

# POEZII ONLINE

---

Haină de protocol, culoare-nchisă.